FESTES DE SANT ROC

Del 2 al 22 d'agost

S'ALQUERIA BLANCA 2026

Coberta: *Pou a Consolació*. Aquarel·la sobre paper de **Miguel Ángel González**

Disseny, maquetació i impressió:
Gràfiques Llopis, SA

Festes de Sant Roc

Del 2 al 22 d'agost

Ajuntament de Santanyí

S'Alqueria Blanca, 2026

Índex

Maria Pons 3
SALUTACIÓ DE LA BATLESSA

Alícia Adrover González 4
SALUTACIÓ DE LA REPRESENTANT DE LA BATLESSA

Tomeu Rigo (*de Mondragó*) 5
PREGÓ DE SANT ROC 25 S'ALQUERIA BLANCA

Jaume Rigo 12
EL CE ALQUERIA HA COMPLIT 50 ANYS

Jaume Rigo
CICLISME PER SANT ROC FA 70 ANYS 16

FESTES DE SANT ROC S'ALQUERIA BLANCA 2026 22

Grup de recerca dels caparrots 29
ELS CAPARROTS DE S'ALQUERIA:
EL BATEC D'UN POBLE

SA CÚRIA FEST 36

AGRAÏMENTS 37

TELÈFONS D'INTERÈS 38

PRESSUPOST MUNICIPAL ANY 2026 38

PADRÓ D'HABITANTS 39

RESUM METEOROLÒGIC DE L'ANY 2025 39

Salutació

Estimats veïnats i veïnades,

Un any més arriben les festes de Sant Roc, unes festes que ens identifiquen, que ens arrelen i que ens recorden la força d'un poble que sap celebrar, compartir i mantenir viva la seva tradició. És un orgull per a mi, com a batlessa de Santanyí, poder-vos acompanyar un any més en aquests dies tan especials, en què s'Alqueria Blanca s'omple de llum, de músiques, de bauxes i de retrobaments.

Vull agrair de tot cor la feina de totes les persones, entitats i voluntaris que, amb dedicació i estima, fan possible aquest programa. Gràcies a vosaltres, les festes continuen cresquent sense perdre l'essència que les fa úniques.

Vos convid a participar-hi, a sortir al carrer, a gaudir de cada acte i a fer que les festes patronals siguin un punt de trobada, de convivència i d'alegria per a tothom. Que la il·lusió i l'esperit festiu ens acompanyin aquests dies i ens recordin que, junts, feim poble.

Bones festes i molt bon estiu!

Maria Pons
Batlessa de Santanyí

Salutació

Estimats *curiablanquers* i *curiablanqueres*,

Novament ens trobam a les portes de les festes de Sant Roc, festivitat que celebram amb molt goig any rere any. És la quarta vegada que puc celebrar-les amb vosaltres com a representant de la Batlia al nostre Ajuntament, i sent la mateixa il·lusió com si fossin les primeres. Cada estiu veim somriures de la gent que es retroba, famílies al voltant d'una taula, infants a les places, tradicions que no es perden. Tot i que el món va molt de pressa i els costums varien al llarg del temps, està clar que l'essència de les festes patronals resta innata per tot el poble. Es una sensació d'alegria, d'espera i de sortir al carrer.

Com sempre, aprofit aquestes línies per dirigir-me a tota la gent que per diferents motius no poden sortir de casa, i donar-los els molts d'anys des d'aquí. Així com a tota la gent que ajuda de manera desinteressada per donar un cop de mà i fer que tots els actes surtin endavant amb l'objectiu de celebrar i fer que la gent passi una estona agradable. Una estona per recordar i emportar-se una rialla a casa. De bon gust, prepar les festes pensant amb tots els veïnats del poble, també gent que ens visita des dels nuclis propers i tots aquells *curiablanquers* que durant la resta de l'any no viuen aquí i trien aquestes dates per venir a passar uns dies amb la família. Moltes gràcies de tot cor, a tots aquells que participeu en els actes fent que sempre siguin un èxit. De veres, me fa molt contenta. I desitjo que així pugui ser, si pot ser, durant més anys.

Només me queda despedir-me, desitjar-vos unes molt bones festes de Sant Roc i que ho puguem veure durant molt de temps.

Visca Sant Roc i visca s'Alqueria!

Alícia Adrover González
Representant de la batlessa a s'Alqueria Blanca

PREGÓ DE SANT ROC 25 S'ALQUERIA BLANCA

Tomeu Rigo (*de Mondragó*)

Autoritats, *curiablanquers* i *curiablanqueres*, amigues i amics, benvinguts i benvingudes aquí a la plaça de Ses Rocasses!!

"Per cert, n'Alícia m'ha demanat el teu telèfon..." Em va dir ma mare, després d'una telefonada de finals d'abril... En els dies posteriors, mentre esperava una cridada de n'Alícia, jo pensava per què devia voler el meu telèfon, podien ser mil coses... I quan va arribar la telefonada i em va demanar si volia fer el pregó de les festes, tot d'una li vaig contestar que sí, quasi sense pensar. I passats els dies... jo hi feia voltes: "Buff, i això no serà tan fàcil; és una gran responsabilitat. Li telefon i li dic que no?" Però la veritat és que em va fer molta il·lusió i, després de pensar-m'ho bé, em vaig fer a la idea... Moltes gràcies, Alícia, per haver pensat amb mi...

És una gran sort i un orgull poder compartir aquesta estona amb vosaltres. Aquestes paraules que he escrit, unes paraules que només intenten transmetre, per una banda, el que som, sent i he viscut com a curiablanquer i, per

l'altra, que vos ajudi a connectar amb tot el que sou, sentiu i heu viscut com a *curiablanquers*, així com tot el que ens uneix com a veïnats, en aquestes festes que ara començam.

Sempre dic que no podem bravejar de les coses que no són mèrit nostre. Per exemple, no podem bravejar del nostre físic, no és per mèrit nostre (si un cas, de la genètica que hem heredat dels nostres pares i padrins). El que sí podríem fer és estar-ne agraïts. Dic això, perquè ser *curiablanquer* o *curiablanquera* (de naixement) no és mèrit de ningú de nosaltres, però sí, que és tasca nostra estar-ne agraïts. Jo n'estic agraït -i molt-, perquè si som el que som, és gràcies a tot el que després i viscut a S'Alqueria a la meva infància i a tot el que m'han ensenyat els meus pares i padrins: Joan Barceló (*de Son Moro*) i Catalina Rigo (*de Cas Mestre Biel*) de part de ma mare, Francisca Barceló (*de Mondragó*) i Tomeu Rigo (*Gató*) i Maria Rigo (*de Can Barres*) de part de mon pare, Joan Rigo (*de can gató*)...

Som el que som. Crec que només es tracta de reconèixer-ho, ser-ne conscients i, a partir d'aquí, actuar i fer, en coherència, amb responsabilitat i amb agraïment...

I com han canviat les coses des dels temps dels nostres padrins fins avui... I només estic xerrant dels darrers 40-50 anys? En una de les coses que he pogut observar més canvis és amb la feina de l'hotel (a Mondragó), que va regentar el padrí Joan, en el qual tota la vida han fet feina els meus pares i que ara se'n cuida el meu germà Joan Francesc. Per anomenar algunes anècdotes: Record que per encalentir l'aigua de l'hotel, ho fèiem amb llenya. Mon pare, als estius, devers les 17 h de l'horabaixa em deia "Tomeu ves a posar llenya a la caldera que els turistes vendran de la platja i es voldran dutxar amb aigua calenta...". La llenya la dúiem dels ametlers, garrovers i ullastres de les finques de Son Durí...

Record també que a principi d'estiu anàvem a collir les patates a Son Durí, amb el mul d'en Miquel *Xiscos*, les agafàvem i les dúiem cap a l'hotel... I així també amb síndries, melons, figues... Eren altres temps.

També record que cada any venien un grup d'estudiants d'infermeria alemanyes. I mon pare adequava dins el remolc del tractor -un Barreriros vermell- unes bales de palla tapades amb una vela de tomar ametles com a seients; i anaven així fins a Es Pujol, per després travessar el túnel de mina (ple de romeguers) i berenar de pa i sobrassada. Eren uns altres temps, amb uns altres turistes, una altra normativa, un altre tot...

Amb el meu germà Guillem, tot el dia cap a la platja, bicicleta per amunt i per avall amb n'Antònia de *Can Bernadí*, que estava amb nosaltres.

El turisme ha canviat molt, ha canviat massa i n'hi ha massa... Esperem que d'alguna manera es pugui regular per tal de que tots i totes, puguem viure millor, que al final d'això es tracta, no? Que s'haurà d'aturar de créixer, jo crec que està clar. La pregunta és si ens sabrem aturar a temps o si ja serà massa tard...

El que també ha canviat molt és com vàrem viure la infància noltros i com es viu ara...

Jo record molt bé la meva infància a S'Alqueria: Totes les aventures que vàrem viure anant amb bicicleta o a peu, cap al camí de ses Llenties, la cova de ses Genetes, el pou del Rei, el puig Gros, Consolació, sa Penya, s'Era Vella... Tots aquests llocs són molt nostres per tot el que hi hem viscut, ja de ben petits...

Rellegint el pregó de na Bel *Ferrereta*, he recordat molt bé quan van posar en marxa el club d'esplai i vàrem fer una jornada de fer i fer volar les miloques amb canyes i paper de seda pel camp de futbol de S'Alqueria. Record com si fos ara que la meva volava molt amunt, fins que es va embullar amb una altra i ja no va volar més.

Quants horabaixes vàrem passar jugant a futbol enmig del carrer i quan passava un cotxe -i si era un camió, millor- jugàvem a tirar la pilota d'una banda a l'altra de carrer per damunt el vehicle... Ja vos ho podeu imaginar! O quan anàvem a jugar a bàsquet a can Pau Vallbona -i que érem una bona tropa-, fins que es feia fosc o ma mare ens cridava des del balcó que tornàssim... Però com bé sabeu, no era com ara...

Jo vaig anar al Col·legi Bisbe Verger i cada matí quan esperàvem l'autocar que ens acompanyàs a Santanyí -a S'Alqueria no hi havia escola-; sempre jugàvem a bolles just a dalt dels escalons de l'església -hi havia un foradet que anava benníssim per *l'hoyo*-.

Durant aquests anys també vaig fer d'escolanet amb en Gaspar Montserrat, de rector... Vàrem riure molt amb les neules i el vi, anant d'amagat...

Després, als catorze anys, vaig anar a estudiar el BUP i el COU a Sant Francesc de Palma. Però sempre vaig tenir el coret -i els principals amics- a S'Alqueria. Els divendres volia partir ben aviat cap a ca nostra, cap a sa *Curia* Blanca.

Després de COU, vaig estudiar magisteri a la Universitat i em vaig fer mestre, feina a la qual ja he dedicat vint-i-vuit anys.

Per cert, aprofit per dir que l'any que estudiava COU, el 1991, va esclatar la guerra a Kosovo. I un dia, després de missa de dissabte o diumenge vespre, damunt els escalons de l'església, on ens reuníem (els que havíem anat a missa i els que no) per decidir on anàvem a sopar o què fèiem (no hi havia mòbils ni *whatsapp* encara), vàrem anar a fer una cervesa a *na Xot* -on anàvem molt- i allà, amb un parell més, vàrem organitzar un sopar, per una setmana després, per recaptar doblers per enviar cap a Kosovo... El poble ens va regalar el menjar i les begudes. L'Ajuntament va posar les taules i cadires; i amb aquell vespre vàrem arreplegar un milió de pessetes, que després vàrem entregar a la Creu Roja... Ho he volgut escriure, per recordar-nos que som un poble solidari i que som capaços d'organitzar-nos bé i aviat.

Durant aquests anys vàrem organitzar un club d'esplai Ansa per Ansa, amb en Miquel Barceló de rector. Vàrem gaudir molt d'organitzar activitats els dissabtes i campaments a l'estiu...

També vàrem organitzar grups de confirmació on vàrem fer també moltes activitats com excursions, xerrades i trobades diferents. Fins i tot vàrem muntar un grupet per cantar els dissabtes a missa -i això que de cantar en sabíem poc...-.

El novembre del 1995 -ara farà 30 anys-, vaig aturar totes aquestes activitats, ja que vaig partir cap a Perú a fer un any de mestre, per tal de fer el servei substitutori del servei militar. Allà vaig conèixer una realitat molt diferent de la nostra.

Com vos deia fa un moment, duc més de mitja vida dedicada a l'educació, a l'educació primària. He estat sis anys a Manacor i en duc vint-i-dos a Palma. Tanmateix, vaig fer un parèntesi de dos anys, quan vaig estar a la Fundació Pere Tarrés, al barri de Pere Garau. En aquella escola era molt difícil trobar un mallorquí -hi podia haver entre dos i quatre peninsulars i la resta eren de Sudamèrica, Àfrica, Europa de l'Est o de la Xina-; una diversitat cultural que complica algunes coses, però que n'enriqueix d'altres. He de dir que els alumnes no tenen cap problema de llengües, costums, cultures... Els problemes normalment els tenim els adults per acceptar una realitat que no és la que coneixem o la que haguéssim triat.

Entre ser alumne i mestre, es pot dir que duc pràcticament tota la vida dins escoles... I si abans comentava que el turisme havia canviat, el món educatiu també...

Amb tots aquests anys, podem dir que han canviat els valors de la societat i, per tant, els valors que es transmeten a les escoles tampoc són els mateixos...

Jo crec que hem millorat amb moltes coses, però en altres hi hem perdut molt.

L'espècie humana és limitada i necessitam avançar travelant; pareix que no sabem avançar sense equivocar-nos. A les persones ens costa molt fer una cosa simplement perquè ens ho han dit -els mestres, els pares, els amics...-, necessitam tocar-ho amb les mans i, per això, totes les generacions cauen en els mateixos errors. Ens costa molt aprendre dels errors dels nostres pares, padrins, avantpassats... Quantes vegades ens han dit: **"alerta que quan ha plogut i la carretera està banyada, pots patinar"**. Idò quan realment ho aprenem és quan per primera vegada amb la carretera banyada ens patina un poc el cotxe. I així amb mil coses més...

Una vegada vaig sentir a dir: **"cada vegada que es mor una persona, es mor una biblioteca"**. I és ben cert. Tot el que ha après aquella persona, quan se'n va, s'endú el seu saber... Per això, crec que hauríem d'aprendre a valorar més l'experiència de les persones que ens han precedit i que ja han caigut en molts errors que noltros caurem... I tots els que som pares, ho veim beníssim en els nostres fills: **"és que ho veia venir"**, **"és que ja t'ho havia dit..."**. I quantes vegades hem dit: **"si pogués tornar tenir 20-30 anys i saber tot el que ara sé"**. Però això no és possible; i per això la vida és així com és, més emocionant. I ens convé anar de cada vegada més alerta, tenir els ulls més oberts i les orelles ben dretes...

Miquel Campaner, un mestre d'escola ja jubilat, l'altre dia va escriure una dècima que transmet talment, el que acab de dir:

Pot ser l'única lliçó
Que mos ensenya la història,
És que no tenim memòria
Per recordar l'antigor;
No tenim solució,
I ens perdem pels cantons,
Ja que les nostres accions,
I les de la humanitat,
Molts de cops han constatat:
No aprenem de les lliçons.

Miquel Campaner

Crec que uns dels valors que més s'han perdut -i que més falta fan- són l'esforç, la constància i l'actitud de voler millorar... Abans, a les escoles i a la societat en general, els patrons de conducta i la manera de viure estava molt marcada per la tradició i perquè tothom feia el mateix i era el que s'havia de fer -ho deia la política, l'Església, els costums-. A dia d'avui, que tot està bé i tothom pot fer el que vol -que jo hi estic d'acord- i hi ha molts problemes entre la gent jove -i no tan jove-, que no sap el que vol, no sap que li agradaria aconseguir i no sap cap on ha de partir. I si no saps cap on anar, fa molt mal esforçar-se i lluitar per allò que vols... Crec que una de les feines de les escoles i de les famílies, hauria de ser ajudar els joves a encaminar la seva vida cap allò que realment els pugui fer feliços.

A les escoles trobam molt a faltar el suport que necessiten tots els alumnes a les seves famílies. Les escoles no podem suplir les famílies, uns pares i mares que no fan de pares i mares tenen uns fills orfes... El valor de la família, com a nucli de persones amb els quals viu i creix el nin o la nina, on s'apren a estimar, a perdonar, a esforçar-se pel que vols, a aprendre a fer coses que de vegades no et fan ganes, és un dels valors que també hauríem de recuperar.

Jo també puc dir que som corredor -ara amb poca intensitat- i sempre recordaré el que em va comentar en Mateu Morlà, un porrerenc pagès i corredor -ja jubilat- va dir: **"jo, tot el que sé de la vida m'ho ha ensenyat la pagesia i el córrer..."**. I es referia a coses com que per poder collir primer has de sembrar, i ho has de regar i cuidar i, si tot va bé i no hi ha hagut tempestes, grans plogudes o sequeres, potser colliràs... Talment com amb el córrer: per poder córrer necessites esforç, constància i potser la cursa surti bé, o no...

Curiosament, aquesta constància, esforç i confiança és el que ignoren les xarxes socials i és al contrari del que ens venen els que manegen el món. Unes xarxes que ens venen immediatesa, plaer ràpid, aquí i ara i sense esforç. I, això mateix, els pagesos i corredors saben molt bé que la vida no és això...

Saber el que vols aconseguir, amb esforç, sense la seguretat d'aconseguir-ho, però amb la confiança que anirà bé, ens ho ensenya la pagesia, el córrer i l'experiència de tanta gent. Crec que aquesta és una de les lliçons més importants que podem transmetre als nostres fills i filles, als alumnes i a qui sigui...

Perdonau-me, però quan em pos a xerrar... Sant Roc és el que ens ha duit a ser aquí dijous, 7 d'agost a les 20 h, a vosaltres i a mi. Sant Roc, les xeremies, un

horabaixa com avui, aquí a la plaça de Ses Rocasses, on ens uneixen les ganes de compartir, les ganes de festes, el passar per la terronera, el sopar a s'Era Vella, la comèdia (que no puc oblidar les de na Catalina de *Cas Picapedrer*), la *berbena*, l'ofici, el ball de bot, el paperí, els caparrots, la traca final...

Sant Roc ens fa a tots iguals, tots som iguals enmig de plaça. I això és el més interessant, ja que de vegades ens allunyam els uns dels altres, sigui pel motiu que sigui, però a plaça tots oblidam el temps que ha passat sense veure'ns i passam gust de compartir una estona de les festes amb els altres... Sant Roc ens uneix i ens recorda que no hem d'oblidar mai d'on venim, d'on som, i que tot és més senzill del que moltes vegades ens pensam... Sant Roc també ens recorda que som els mateixos que quan érem petits, fa que el nostre coret vibri i s'emocioni, igual que abans, igual que sempre...

No puc deixar de comentar que fa més de 23 anys em vaig casar amb n'Angèlica, amb la qual compartesc el caminar de la vida. Hem tengut dos fills, en Tomeu i en Víctor, dos fills que estimam molt i per sobre de tot... Ells són molt importants per a mi i ja que m'han ajudat a veure i viure la vida d'una manera molt diferent, amb una altra dimensió i amb una altra profunditat. Des d'aquí moltes gràcies per ser com sou i per ser-hi sempre!!!

Ja per acabar, vull donar l'enhorabona, manifestar tota la meva admiració i donar tots els meus ànims als grups que fan que el poble ens facin sentir vius, que fan que qui es vulgui engrescar, tengui on anar i que fan que els *curiablanquers* i *curiablanqueres*, ens sentim orgullosos i agraïts de ser-ho, de pertànyer a aquest poble petit, però ben viu, ben generós i ple de bona gent. Em referesc a les persones que ajuden perquè l'associació de mestresses pugui continuar; a les persones que sempre ajuden a la parròquia i fan que estigui viva; a l'associació de gent gran; i, sobretot, a s'Heura i els Revetlers, que en tantes ocasions ens han fet passar una estona ben agradable i ben alegre. Esperem que totes i tots, tengueu energia i ganes per molts d'anys més!!!!

I ja acab. Moltes gràcies, moltes gràcies, per acompanyar-me aquesta estona!!!

Que tengueu unes molt bones festes i molta salut!!!!! Molts d'anys!!!!

Agost de 2025

El CE Alqueria ha complit 50 anys

Jaume Rigo, agost 2026

Les diferents etapes en el segle XX quan s'aconseguí organitzar un equip de futbol a s'Alqueria Blanca no fructificaren en la constitució d'un club federat per diversos motius fins l'any 1976. Així, entre el novembre de 1934 i el juliol de 1937 el CD Alqueriense va competir contra equips també aficionats dels voltants jugant un total de 46 partits. Entre els anys 1949 i 1951 l'equip Águilas Alquería va competir a tornejos comarcals, cosa que també va fer entre 1967 i 1969 un altre equip aficionat de s'Alqueria. Els camps que utilitzaren aquests equips, can Bonjesús, ses Teuleres, es Molí, can Marranxa, can Simon i s'Era Vella, no complien les dimensions reglamentàries. Aquest principal motiu, unit també a la manca d'uns vestidors en condicions, eren un gran impediment de cara a la confecció d'un club federat. Encara que aquestes dues adversitats no estassin ni molt manco resoltes, tot va canviar a la primavera de 1976 quan un grup de persones, avalades amb el compromís de Bernat Sans, ex-jugador del Mallorca, animaren a un nombrós grup d'aficionats a fer-se socis i a crear el CD Alqueria el dilluns 17 de maig de 1976. Aquell dia Andreu Rigo Rotger *des Forn* era elegit primer president del nou club, acompanyat a la directiva per Sebastià Obrador *Company*, Tomeu Adrover *Paraire*, Miquel Rigo *Martina*, Pere Rigo *Gató*, Tomeu Bonet *Covetes*, Pere Rigo *Esperança*, Tomeu Rigo *Llucia*, Simó Bonet *Simon*, Llorenç Rigo *Municipal*, Miquel Gual Tortella, Baltasar Amengual Martorell i Guillem Rigo de *Ca l'amo en Llorenç*.

En el grup B de III Regional, l'equip va debutar en el camp *Jordi des Racó* de Manacor amb derrota per 5-0 el diumenge dematí 26 de setembre de 1976. Una setmana després, jugant de local a *can Coloma* de Santanyí, Joan Moya aconseguia contra el Caimari el primer gol oficial de la història. A la tercera jornada del 10 d'octubre, amb empat a 0 gols a *na Capellera* contra el Vázquez de Mella l'Alqueria lograva el primer punt i a la jornada 10 el primer triomf a *sa Teulera* per 4-3 contra l'Atl. Manacor, dia 28 de novembre de 1976. Dos dies més tard, el 30 de novembre, festivitat de Sant Andreu, s'inaugurava el nou camp de *sa Teulera* amb la venguda del primer equip del Reial Mallorca. Dia 5 de desembre, en *es Pas de ses Llebres* de Peguera, es lograva la primera victòria jugant de visitant per 1-3.

A la tercera lliga que va competir, l'equip aconseguia el primer ascens a II Regional, a la temporada 1978-79 amb Bernat Sans d'entrenador, quan quedava

Equip de s'Alqueria Blanca que dia 12 d'agost de 1973 s'enfrontà al Santanyí a *s'Era Vella* per Sant Roc. Pere *Ferrereta*, Miquel *Pruneres*, Perico *Gató*, Andreu *Sabater*, Tomeu *Llubiner*, Toni *Sabater*, Jaume *Corraler*, Jaume *de Son Llorenç*, Simon *Tià Simon*, Pep *Ermità*, Jaume *Blai*, Damià *de Son Llorenç*, Tomeu *Sabater*, Pep *Pons*, Toni *Barres*, Jaume *Ermità* i Miquel *Gornals*. Deu d'aquests jugadors fitxaren tres anys després amb el primer equip federat del CD Alqueria. Foto cedida per Miquel Gornals.

Una vegada fundat el club, l'equip disputà el primer partit amistós a ses Salines contra l'equip aficionat d'allà (empat a 2 gols) dia 24 d'agost de 1976, festivitat de Sant Bartomeu. Llorenç Rigo, Sebastià Rigo, Damià Barceló, Simó Bonet, Damià Rigo, Pep Lluís Ballester, Miquel Rosselló, Jaume Barceló, Jaume Maimó, Tomeu Serra, Domingo Moya, Jaume Salom, Pep Pons, Joan Moya i Andreu Rigo. Foto cedida per Miquel *Martina*.

Homenatge del passat 17 de maig als socis que mai han deixat de ser-ho durant 50 anys. Toni Rigo *Sabater*, Andreu Rigo, Jaume Barceló, Tomeu Bonet, Simó Bonet, Sebastià Obrador, Pere Rigo, Joan Rigo, Toni Rigo *Marc*, Sebastiana Rigo, Tomeu Rigo *Llucia*, Jaume Maimó, Miquel Rigo, Tomeu Rigo *Sabater*, Llorenç Rigo, Toni Rigo *Barres* i Jaume Rigo.

vuitè classificat de III Regional (aquell any ascendiren nou equips per coincidir amb la creació de la III Divisió Balear). Durant l'etapa de II Regional, l'equip inicià una ratxa de més de dos anys (entre el 28 de setembre de 1980 i el 31 d'octubre de 1982), sense perdre cap partit oficial a *sa Teulera* (35 victòries i 2 empats). Tres anys més tard del primer ascens, l'equip quedava subcampió de lliga i dia 6 de juny de 1982, després de derrotar 7-2 al Son Cotoneret a casa, s'aconseguia, també amb Bernat Sans d'entrenador, l'ascens a I Regional, categoria mantin-

guda durant onze temporades. Després de dos anys a II Regional i vuit a III Regional arribava un nou ascens a II Regional el 2003 amb els entrenadors Ignasi Marqueño i Biel Salom. Tres anys després, per primera vegada en la història, l'equip aconseguia un campionat, ascendint el 2006 a I Regional amb Antoni Fiol d'entrenador. La categoria es va mantenir durant set temporades i a la sisena lliga consecutiva a II Regional, el CE Alqueria dirigit primer per Miquel Barceló i després per Juan Miguel Cebrián ascendia el 2019 a I Regional. Un any més tard, el 2020, l'equip aconseguia la fita històrica més alta quan, baix la direcció de Cosme Andreu Monserrat, es lograva el campionat de I Regional i l'ascens per primera vegada a Preferent, categoria on hi va militar tres temporades abans de les tres darreres a I Regional. De les 50 lligues disputades, l'equip ha jugat 11 temporades a III Regional, 14 a II Regional, 22 a I Regional i 3 a Preferent.

Dia 17 de maig de 2026 el club va complir 50 anys. De les associacions o entitats que es mantenen vives a s'Alqueria Blanca, el CE Alqueria és la més antiga de totes elles. La segueixen l'Associació de Persones Majors de s'Alqueria Blanca i Portopetro, fundada el 1986 i que el 2026 ha complit 40 anys. El Club de Pesca Deportiva de s'Alqueria fou fundat el 1989, l'Associació de Mestresses de s'Alqueria Blanca i Portopetro el 1999, mentre que s'Heura Associació era fundada l'any 2010.

Enguany el camp de s*a Teulera* també compleix 50 anys. La imatge és del 30 de novembre de 1976, quan va venir el primer equip del Reial Mallorca per inaugurar les noves instal·lacions. Foto cedida per Miquel *Martina*.

Ciclisme per Sant Roc fa 70 anys

Jaume Rigo, agost 2026

Ha estat habitual, des de fa més d'un segle, que el programa de festes de Sant Roc de s'Alqueria Blanca inclogui qualque acte esportiu. En els actes de 1910 ja es programaven per dia 26 d'agost, a les 12, *carreras de hombres, niños, mujeres y caballerías.* El programa de 1930, detallat en el diari *Última Hora*, parlava de *carreras pedestres*, *carreras ciclistas y carreras de caballos con cabrioles.* La primera referència al futbol per Sant Roc la trobam l'any 1935, amb un partit de l'Alqueriense contra el Gimnàstica de Felanitx dia 26 d'agost, del qual se'n feu ressò el setmanari Felanitx de dia 31 d'agost de 1935: *el día 26 se desplazó a la Alquería un equipo del Gimnástica para contender amistosamente con el Alqueriense F.C. El encuentro fue muy disputado venciendo el Alqueriense por la mínima diferencia. Después del encuentro fueron obsequiados ambos equipos con pastas y licores*.

Enguany es compleixen 70 anys d'un d'aquells esdeveniments esportius programats en motiu de les festes de Sant Roc. Segons detalla el cartell que hem reproduït, per dia 19 d'agost de 1956, que queia en diumenge, a les 4 de l'horabaixa i a la nova voltadora (es refereix a la que es va preparar per l'ocasió davant les antigues cases de *na Moreions*) s'anunciaven *Grandes carreras ciclistas* amb la presència del campió del món Guillem Timoner (1926-2023) per donar la sortida i fer lliurament dels trofeus. De les quatre proves programades, a la segona, la prova estel·lar, hi prengueren part, formant equip, el felanitxer Antoni Timoner[1], germà del campió, i també destacat ciclista, i el curiablanquer Toni Adrover Rotger *Serral*, *Xina* o *Barber* (1936-2025), per enfrontar-se a la parella que formaven el llombarder Sebastià Pons i un altre il·lustre del pedal,

[1] Antoni Timoner Obrador, nascut a Felanitx dia 26 d'octubre de 1929. Fou campió de Balears en pista, fons en pista (1951), fons en carretera i darrere moto comercial. Els anys 1950 i 1962 va ser subcampió d'Espanya darrere moto i el 1956 de velocitat. Els anys 1949 i 1950 va ser campió d'Espanya militar. El 1951, formant parella amb el seu germà Guillem, fou campió d'Espanya en la modalitat americana. Va participar a la prova dels *Seis Días* a Dortmund (1957), Bons Aires (1959), Madrid (1960) i Berlín. Els anys 1957 (Lieja) i 1958 (París) va participar en el campionat del món darrere moto stayer. A finals de juny de 2026, als seus 96 anys, continuava en vida.

Toni Adrover retratat a l'estudi del fotògraf algaidí Joan Balaguer.

El ciclista Toni Adrover en plena acció en el carrer de sa Quintana de s'Alqueria Blanca. Foto Joan Balaguer.

el també felanitxer Pere Mascaró[2]. Un dels moments més recordats es va produir quan Guillem Timoner va arribar al volant del seu *biscúter*, un model de cotxe introduït feia poc en el mercat i desconegut per la majoria de curiablanquers.

Uns dies abans de la prova de s'Alqueria, els germans Timoner, entre els dies 14 i 17 d'agost havien participat en el Criterium Europa darrere moto en el velòdrom de Tirador de Palma. És evident que, amb aquells participants, el cartell de la cursa de Sant Roc es podia considerar de luxe. La figura de Guillem Timoner, que dues setmanes més tard es proclamaria subcampió del món en

[2] Pere Mascaró Adrover, natural de Felanitx, va néixer dia 13 de febrer de 1933. Va dominar totes les especialitats de ruta, pista i darrere moto comercial, modalitat on es proclamà campió de Balears a Campos el 1955 i subcampió d'Espanya els anys 1955 i 1960. L'any 1955 es va proclamar campió de Balears de persecució per independents i subcampió per professionals en el velòdrom de Campos. Va tenir llicència professional els anys 1956 i 1957. Quan va deixar el ciclisme va administrar a Felanitx una botiga d'electrodomèstics. Va morir penjat als 56 anys dia 11 de setembre de 1989.

FIESTAS PATRONALES
ALQUERIA BLANCA

Día 19 de Agosto de 1956 - A las 4 tarde

Grandes Carreras Ciclistas

INAUGURACION
DE LA NUEVA VOLTADORA

DARA LA SALIDA Y ENTREGARA LOS TROFEOS
NUESTRO CAMPEON MUNDIAL

GUILLERMO TIMONER

a las siguientes pruebas

PRIMERA

Carrera de Puntuación

a 60 vueltas

(Reservada para corredores sin licencia)

PREMIOS: 1.° 80 ptas. - 2.° 70 - 3.° 50 - 4.° 30 - 5.° 15

Las siguientes carreras son libres de categorías con licencia de la U. V. E.

SEGUNDA

Carrera Meta Partida por equipos

a 20 vueltas

ANTONIO TIMONER - ANTONIO ADROVER
(ALQUERIA)

CONTRA

PEDRO MASCARO - SEBASTIAN PONS
(LLOMBARS)

PREMIOS: 1.° 100 ptas 2.° 80

TERCERA

CARRERA ELIMINACION

Un eliminado cada tres vueltas

PREMIOS: 1.° 100 ptas. - 2.° 75 - 3.° 50 - 4.° 25

CUARTA

CARRERA DE PUNTUACION

a 200 vueltas, puntuando cada 5 vueltas

1.° 500 ptas. y Trofeo Excmo. Ayuntamiento 2.° 400 - 3.° 275 - 4.° 175
5.° 100 - 6.° 60 - 7.° 40

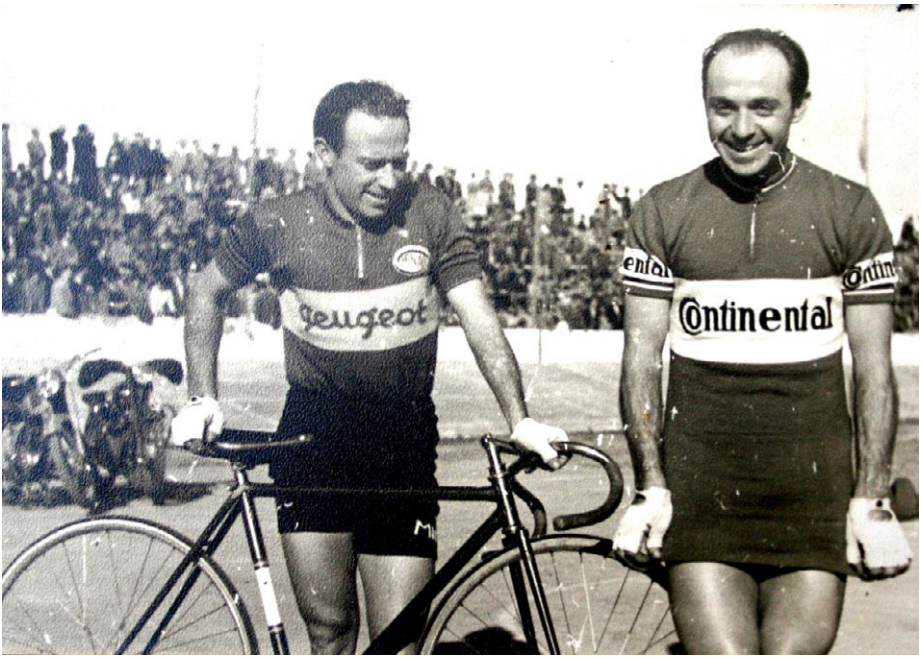
NOTA. Si por causas imprevistas tuviera que suspenderse o modificarse este programa, el público no tendrá derecho a reclamación alguna. La Comisión no responde de los accidentes del público ni de los corredores.

A las 10 noche LA COMPAÑIA «ARTIS» pondrá en escena la divertida comedia

ES SOGRE DE MADO ROSA

Imprenta HISPANA.-Felanitx

Cartell anunciador de les proves ciclistes de Sant Roc de 1956. Imprenta Hispana, Felanitx.

Els germans Antoni (esquerra) i Guillem Timoner, protagonistes fa 70 anys a les festes de Sant Roc.

el velòdrom danès d'Ordrup, unida a altres ciclistes destacats illencs havia fet crear afició aquella dècada al ciclisme. A part dels esmentats, destacaven també aquells anys els felanitxers Sebastià Mascaró (germà de Pere), Bernat Mesquida, Antoni Monserrat i Bartomeu Pou. Toni Adrover, de s'Alqueria, era un habitual a les proves ciclistes que es celebraven en els voltants i era l'exponent més destacat i representatiu del ciclisme curiablanquer. El seu fill Miquel Joan Adrover Rigo (1975) ha seguit les seves passes.

Pere Mascaró, present a la prova ciclista de s'Alqueria l'any 1956. Foto cedida per Gràfiques Llopis.

DIUMENGE DIA 2 D'AGOST. SA RESIDÈNCIA DE S'ALQUERIA BLANCA

A les 06.30 h. **PROVA DE PESCA DE SANT ROC 2026**. Categoria Volantí, Roquer i Grumeig.

A les 07.30 h. **PROVA DE PESCA**. Categoria Infantil i Juvenil.

Hi haurà trofeus per als tres primers classificats de cada categoria i berenar a l'arribada per a tots els participants. Organització: Club de pesca de s'Alqueria Blanca.

DIMECRES DIA 5 D'AGOST. LOCAL PARROQUIAL

A les 19.00 h. **INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ CE ALQUERIA, 50 ANIVERSARI, 1976-2026**.

En motiu del 50 aniversari de la fundació del CE Alqueria, l'exposició recull el mig segle d'història del club i inclou vídeos amb les imatges més destacades de l'equip verd-i-blanc. Hi haurà un petit refrigeri per als assistents a la inauguració.

L'exposició romandrà oberta fins dia 16 d'agost amb horaris a consultar dins programes a part.

DIMECRES DIA 5, DIJOUS DIA 6 I DIVENDRES DIA 7 D'AGOST. PATI DE CA SES MONGES

De les 21.00 - 23.00 h. **JOCS DE TAULA PER A TOTA LA FAMÍLIA**. Ens trobarem tots plegats per jugar a diferents jocs de taula, enginy, cartes, etc. i passar una vetlada agradable. Organització: s'Heura Associació.

s'heura
associació cultural

DISSABTE DIA 8 D'AGOST

De les 9.30 – 13.30 h. SA RESIDÈNCIA. **"JUGAM JUNTS"**. Festa infantil per a tota la família. Hi haurà castells inflables d'aigua, activitats i jocs. Per passar un bon matí tots plegats.

A les 22.00 h. PLAÇA DE S'ERA VELLA.

"CRIANCES", original de Jaume Rigo Pons. **"6.3 Teatre"** presentarà l'obra teatral Criances, protagonitzada per Maria Pilar Pons Ripoll *Ferrereta* i Antònia Adrover *des Super* de Portopetro sobre com es la criança dels infants avui dia però amb toc humorístic.

DIUMENGE DIA 9 D'AGOST

A les 19.00 h. **CERCAVILA AMB ELS XEREMIERS I NOUS CAPARROTS**. Sortida des del pati de l'escola (c/ Convent, 13). S'estrenaran els nous caparrots del poble, inspirats en els que s'han lluït fins ara, i es retrà homenatge a l'experiència del 1981, el primer Sant Roc en què desfilaren els tradicionals caparrots curiablanquers.

A les 20.00 h. PLAÇA DES CUP. **PREGÓ DE SANT ROC 2026**. Antoni Vallbona Garcia *de cas Ferrer*. Un jove del poble que acaba de fer la tesi doctoral sobre l'exploració de defectes energètics mitochondrials en la malaltia de glaucoma a través de biomarcadors sanguinis per la Universitat de Maastricht (Països Baixos).

ENGALANA EL TEU BALCÓ

Aquestes festes engalana el teu balcó per lluir festiu. Tots els participants poden contactar al número 630 621 777 per inscriure's i obtindran un obsequi. Enguany la temàtica és "SANT ROC". Col·laboració: Associació de Mestresses de casa de s'Alqueria Blanca i Portopetro

A les 21.00 h. **PARADETES DE VI I CERVESA I SERVEI DE MENJAR**. Ens amenitzarà la vetllada el grup musical The Family Band.

DILLUNS DIA 10 D'AGOST. PLAÇA DE S'ERA VELLA

A les 21.00 h. **VESPRE DE PAELLES**. Sopar per a tots els participants que vulguin cuinar una bona paella damunt la plaça. Begudes i postres de franc. Cada grup ha de telefonar per reservar al telèfon 670 790 038.

A les 22.00 h. **HORRIS KAMOI**. Gran verbena amenitzada per l'emblemàtic grup de versions.

DIMARTS DIA 11 D'AGOST. PLAÇA DE S'ERA VELLA

A les 21.00 h. **PAMBOLIADA SOLIDÀRIA SANT ROC 2026**. Soparem tots plegats de pa amb oli en benefici de l'associació ELA Balears. Els tiquets es vendran a l'oficina d'atenció al ciutadà de ca ses Monges fins dia 6 d'agost. Les taules es reservaran en el moment de la recollida de tiquets.

A les 22.00 h. **ORQUESTRA GALATZÓ**. Actuació de la gran orquestra Galatzó per ballar i escoltar els grans temes de la música de ball de saló.

DIMECRES DIA 12 D'AGOST. PLAÇA DES CUP

A les 21.00 h. **HOMENATGE A LA GENT GRAN I ALS MATRIMONIS QUE FAN CINQUANTA ANYS DE CASATS**. Sopar de germanor per als nostres majors de 65 anys on tots hi estau convidats.

*els matrimonis que fan festa, han de telefonar al 670 790 038.

DIJOUS DIA 13 D'AGOST. PLAÇA DE SANT JOSEP

A les 19.00 h. **CONCERT DE LA BANDA DE MÚSICA ADAGIO DE CALA D'OR**. Dirigida per Maria del Mar Vicens Bover.

A les 21.00h. **TU SÍ QUE VALS**. Concurs per demostrar el talent de cadascú. Per participar, ja siguis gran o petit, en solitari o en grup, caldrà apuntar-se mitjançant formulari. Hi haurà obsequis per a cada grup participant i premis especials per als tres millors artistes.

DIVENDRES DIA 14 D'AGOST

A les 19.00 h. CAMP DE FUTBOL SA TEULERA. **HOMENATGE ALS PRESIDENTS DE LA HISTÒRIA DEL CE ALQUERIA**.

A continuació, per commemorar el mig segle de vida del club, es disputarà el Trofeu del Cinquantenari entre els equips: CE ALQUERIA (I Regional) – CE SANTANYÍ (III Divisió)

Demanem a tothom que disposi de tassons reutilitzables de la regidoria de festes, que els dugui per poder minimitzar l'impacte ambiental de tots els actes d'aquest programa.

A les 21.00 h. PLAÇA DE SANT JOSEP.

BALLADA POPULAR amb les actuacions dels grups locals **Xicalènia** i **Es Revetlers**.

DISSABTE DIA 15 D'AGOST

A les 9.30 h. PLAÇA DE SANT JOSEP. **VOLTA EN BICICLETA**. Tradicional passejada per a tota la família als voltants del poble. A l'arribada hi haurà berenar per a tots els participants.

A partir de les 19.00 h. PLAÇA DE S'ERA VELLA. **SA CURIAFEST, VOLUM VI**. Festa on diferents grups musicals i dj's actuaran fins ben entrada la matinada. Els grups convidats son: **Romandre**, **Cirko**, **Kaaubos** i **Dj Rogers** i **Dj Paller**. Com sempre, hi haurà servei de menjar.

DIUMENGE DIA 16 D'AGOST

A les 11.00 h. **MISSA SOLEMNE DE SANT ROC**. Presidirà l'Eucaristia Mn. Andrés David Forero Rincón, vicari de les parròquies de Sencelles, Biniali i Costitx, darrer capellà ordenat de Mallorca. A la sortida de missa hi haurà ball dels caparrots i refresc per a tots els assistents i CORREGUDES DE JOIES. PLAÇA DE SANT JOSEP.

Mostra de manualitats dels usuaris del Centre de Dia de s'Alqueria Blanca. L'entrada del centre (planta baixa) i la sala de lectura estaran decorades aquests dies de festa per les diferents manualitats i feinetes que han fet durant aquest any tots els usuaris del nostre centre d'estades diürnes.

De les 17.30 – 20.30 h. CAMP DE FUTBOL SA TEULERA. **FESTA DE CASTELLS INFLABLES AQUÀTICS I FESTA D'ESCUMA**. Hi poden venir des dels nins més petits fins als més grans. Tobogans, pistes, catapulta d'aigua, castell infantil i piscina per a nadons. Vine amb el banyador i tovallola i a gaudir!

A les 22.00 h. PLAÇA DE S'ERA VELLA.

NIT DE COMÈDIA. **Pometes Teatre** presenta: **"Idiotes i paparres"**. De Miquel Fullana. Una comèdia per a tots els públics creada a base d'esquetxos, històries d'humor i petits monòlegs. I en acabar, **TRACA FINAL** a sa Plaça de Sant Josep.

19, 20 I 22 D'AGOST. CAMP DE FUTBOL SA TEULERA

XXI TORNEIG DE FUTBOL SANT ROC 2026 "III MEMORIAL CRISTINA MARTÍNEZ"

Dimecres 19 a les 19.45 h. **Primera semifinal** entre els equips:
CE ALQUERIA (I Regional) – CE FELANITX B (I Regional)
Dijous 20 a les 19.45 h. **Segona semifinal** entre els equips:
CE CAMPOS (Divisió d'Honor) – PÒRTOL FC (Divisió d'Honor)
Dissabte 22 a les 18.00 h. **Partit per disputar el 3r i 4t lloc** entre els equips perdedors de les dues semifinals.
i a les 20.15h. **Final** entre els equips guanyadors de les dues semifinals.
Hi haurà trofeus per als quatre equips participants.

EXPOSICIÓ

ELS CAPARROTS DE S'ALQUERIA: EL BATEC D'UN POBLE

Una oportunitat
per a conèixer i per a recordar
la història dels caparrots curiablanquers,
des del 1981 fins a l'actualitat.

Portassa de la rectoria (plaça del Cup). Oberta fins dia 16 d'agost.

ELS CAPARROTS DE S'ALQUERIA BLANCA: El batec d'un poble

Grup de recerca dels caparrots

«El terme cultura popular [...] és tota expressió cultural
que surt de l'espontaneïtat del mateix poble i per això és viva.
La cultura popular és la riquesa i tot el bagatge del que va ser un poble,
del que és i al mateix temps del que vol arribar a ser aquell poble.»

[M. Horrach Nicolau i E.M. Guasp Pol, *Més noltros mateixos*]

Vet ací una vegada, en un petit llogaret als peus d'un puig, hi havia un grup d'al·lotons que, acompanyats de monitors —i sobretot monitores—, sense ser-ne conscients i sense cap pretensió més que la diversió i el passatemps, varen crear uns éssers que, anys més tard, esdevindrien una part essencial de la simbologia d'aquell indret.

Aquesta narració podria començar, si fa no fa, així. De vegades, però, la realitat supera la ficció. I aquesta història —que ja forma part de la nostra Història com a poble— mereix ser contada, recordada i difosa.

Abans d'endinsar-nos en dates, dades i informacions escrites i de transmissió oral, volem advertir que, com en tot procés de recerca en el qual els records i la memòria individual hi tenen un pes important, probablement hi hagi qualque descuit o dada incompleta o, potser, incorrecta. Hem procurat ser fidels a allò que hem pogut recopilar fins ara i agraïm, a la bestreta, qualsevol aportació que el lector ens pugui fer *a posteriori*.

Ens remuntam a l'any 1981. En aquella època, a s'Alqueria hi convivien dos grups d'esplai: el dels grans i el dels petits. La finalitat principal era tenir entretenguda l'al·lotea del poble alhora que es transmetia el sentit de comunitat. Amb paraules d'en Jaume Adrover *de cas Picapedrer*: «Hi havia gent voluntariosa, persones amb aquella empenta cultural —que avui encara admir—, que ens ensenyaven a fer caparrots, però també a anar d'acampada, a fer dibuixos, a participar i sentir que el poble també era nostre. Sense grans discursos, ens ensenyaven una manera de créixer».

Na Bel *Ferrereta*, una de les monitores, recorda que hi participaven diverses persones adultes: na Maria *Ferrereta*, en Guillem Oliver, na Neus G. Iniesta, na Catalina *de cas Picapedrer*, na Maria *de can Gató* i na Margalida Ripoll. Els monitors del club d'esplai dels grans —na Sebastiana *de can Sabater*, na Joana *sa mestra*, na Francisca *de can Blai*, na Paula *de can Sabater* i en Pep *de can Sabater*— també hi tengueren un paper actiu. De fet, na Sebastiana *de can Sabater* recorda haver anat, amb altres mestres, a fer un curset a Palma on els ensenyaren a fer caparrots.

L'indret que es va triar per a dur a terme la curolla de crear caparrots va ser la portassa d'en Joan *Gató*. Infants, joves i adults, tots plegats, s'hi reunien un pic per setmana: amb filferro, paper de diari, cola, pintura i una quantitat infinita d'imaginació crearen caparrots diversos i variats a balquena. Cada al·lot feia el seu propi, encara que, segons diuen, no tots el varen acabar; n'hi havia de més complexos —que són els que conservam col·lectivament com a patrimoni material del poble— i uns altres de més petits i senzills que es feren amb un tambor de detergent (de la marca comercial *Ariel*).

Dels diversos informants, n'hem pogut extreure que aquests caparrots es cons-

truïren durant els mesos previs a Sant Roc del 1981. A hores d'ara, sabem que en Jaume *de cas Picapedrer* va fer el caparrot de conill amb capell de copa perquè li agradava la idea, un poc absurda i molt seriosa, de tenir un conill elegant per sortir a les festes. En Sebastià *Reió* va ser el creador del dimoni; ell mateix recorda que li oferiren fer un elefant, però ell anava de dimonis i volia que el seu caparrot ho fos. En Tomeu *de Mondragó* va ser l'ideòleg del Negret; en aquells anys encara era cantada i reconeguda popularment la cançó del *Colacao* («Yo soy aquel negrito del África tropical...»), que va servir d'inspiració per a la seva creació. També hem pogut saber que en Pere *des Forn* va contribuir en el caparrot de la Jaia, i na Maria del Mar *Gató*, de la Conilla. N'hi ha d'altres que, malauradament, de moment, no hem pogut aclarir qui va participar en la seva elaboració.

Aquest procés de creació de caparrots del club d'esplai va culminar en una gran desfilada pel carrer principal del poble, que va recórrer des de l'escola —CEIP Mare de Déu de la Consolació— fins a la plaça de Sant Josep. Tal com trobam redactat al programa de festes del 1981, dia 16 d'agost a les 18h tengué lloc el següent acte:

> «Festa gran per a tots els nins que s'iniciarà a l'Escola, des d'on partiran els tambors i cornetes de "Lluís i Simonet", gent mudada i caparrots cap a la Plaça. Allà hi haurà festa i sarau per llarg, segons el següent programa: representació del conte "Rosa Caramel" per un grup de nins petits. Jocs i cançons. Escenificació de la rondalla "Es festejador" per grup d'al·lots del Club d'esplai dels més grans.»

D'aquest acte n'hem pogut recuperar unes diapositives fetes per en Pere *Ferrereta* —que, molt amablement, ens va cedir la seva filla Maria del Mar— que ens permeten identificar-hi els caparrots conservats i d'altres, malauradament, desapareguts. Com recorden alguns dels participants i com podem observar a les fotografies, la roba que duien tots els caparrots eren uns ponxos florejats fets amb trossos de tela amb un forat enmig per passar-hi el cap. Hi havia caparrots de tota mena —tant els grossos com els petits. De fet, com recorden els nins més petits que hi participaren, molts dels pots de detergent eren elefantets per a representar el conte "Rosa Caramel": n'hi havia molts de grisos i un, de rosa. Finalment, en aquestes diapositives també hi podem veure un dimoni tipus màscara —que també conservam—, amb una forca de fusta i vestit amb una granota de color beix.

Al programa de festes de Sant Roc del 1982, hi trobam que dia 15 d'agost hi va haver una altra cercavila amb més caparrots. A les 19:30h:

> «Acabat el futbol hi haurà un animat cercaviles, acompanyats dels xeremiers i molts de caparrots. Els organitzadors volen repetir l'èxit de l'any passat.»

En aquests dos anys —1981 i 1982— tenim la certesa que aquests caparrots nostrats sortiren per les festes. Si bé és cert que l'any següent —1983— al programa s'hi esmenta que, per a iniciar les festes, hi hauria xeremiers amb acompanyament de dimonis i caparrots, no hem pogut saber amb exactitud que es tractàs dels nostres, ja que anteriorment a l'any 1981 els xeremiers ja venien acompanyats d'uns caparrots.

El 16 d'agost del 1984, dia de Sant Roc, es va estrenar la colla de dimonis de s'Alqueria; un dels principals impulsors va ser en Biel *de n'Agnès Galerina*. Tal com trobam al programa de festes, a les 8:30h:

> «Diana i cercaviles amb les xeremies. Recollida de joies. Per primera vegada intervendran a la festa de Sant Roc els dos dimonis naturals del poble.»

Segons els programes de festes, aquesta colla de dimonis va tornar a sortir per Sant Roc els anys 1985, 1986, 1990, 1991 i 1995.

Cal tenir en compte que la figura dels quintos —entès com el grup de joves que aquell any complien 18 anys i s'encarregaven d'organitzar i preparar les festes del poble— va aparèixer per primera vegada el 1989 i va durar fins al 2010. És una dada remarcable ja que, després d'una aturada la dècada anterior, els caparrots tornaren a agafar embranzida als anys noranta: sortiren el 16 d'agost del 1992, 1993, 1994, 1996, 1997, 1998 i 2000.

De fet, a finals dels anys noranta els monitors del club d'esplai "Ansa per Ansa" promogueren la creació de nous caparrots amb una tècnica diferent: inflaven uns globus grossos i els empaperaven de fulls de diari i cola; després foradaven els globus amb una agulla i tallaven el forat per poder passar el caparrot pel cap. Els joves més grans els feien a la planta baixa del local parroquial; els més petits, al pis del mateix local. Aquest fet va revifar, encara més, la curolla dels joves cap als caparrots.

El 2003 i el 2004, a més del dia de Sant Roc, els caparrots —acompanyats sempre dels xeremiers— sortiren també el dia de la hissada de la bandera blanca, la repicada de campanes i l'amollada de coets. El 2005 i el 2006, segons els programes de festes, només sortiren el dia de la cercavila. De fet, gràcies a l'arxiu digital de sabaula.com, hem pogut saber que el 2005 no arribaren a sortir, ja que, tal com es diu a les fotografies corresponents:

> «Les xeremies donen la benvinguda a les festes. Els caparrots encara dormien.»

Del 2006 tampoc no n'hi ha imatges: sortiren en cercavila només els xeremiers. Els caparrots depenien dels quintos, de la seva voluntat i del temps de què disposaven entre tot el remenat que duien; no sempre es podia complir allò escrit. De fet, l'any 2007 no surten al programa de festes i el dia de Sant Roc vengueren els gegants de Santanyí.

No obstant això, un any més tard, el 2008, en un acte per a intentar reimpulsar la nostra idiosincràsia, allò nostre que ens caracteritza i ens uneix com a poble, els caparrots tornaren a sortir, aquesta vegada amb un vestuari nou estrenat el dia de la revetla —dia 14 d'agost— i tornat a lluir el dia de Sant Roc després de la missa solemne:

> «A la sortida, festa de xeremies, gegants en Bernat Cinclaus i na Maria Ramis, acompanyats dels caparrots de s'Alqueria Blanca, creats pel Grup d'Esplai a la primeria dels anys '80.»

Podem afirmar que el 2008 va ser un any de pinyol vermell per als nostres caparrots, ja que per primera vegada sortiren en un acte fora de les festes de Sant Roc. Al programa de festes del 2009 hi trobam un escrit titulat "Relació d'actes de l'any 2008-2009", signat per "Un curiablanquer", en el qual s'hi explica que:

> «Com sempre, dins el mes d'agost, vàrem celebrar les festes de Sant Roc i hem de destacar tres actes, no perquè els altres tenguessin menys interès sinó perquè es feien per primera vegada [...]: la presentació dels caparrots, a la revetla, fets pel Club d'Esplai fa 25 anys, als que se'ls va fer uns vestits nous. [...] Durant el mes d'octubre, el diumenge dia 19, es va celebrar el Ball de les Verges '08. [...] Varen actuar Es Revetlers i varen tornar a sortir els caparrots restaurats i presentats a la festa de Sant Roc. A partir d'ara seran ELS NOSTRES CAPARROTS.»

És probable que en aquest afany de recuperació hi tengués a veure la batlessa d'aleshores, na Catalina *de cas Picapedrer*, que, com hem comentat anteriorment, fou una de les monitores del grup d'esplai.

L'any 2009 continua aquest impuls dels nostres caparrots: com l'any anterior, tornaren a sortir el dia de la revetla a ballar la primera i també el dia de Sant Roc. L'any 2010 no apareixen al programa, però sí que surten, amb els gegants de Santanyí, el dia de Sant Roc del 2011, 2012 i 2013.

Fou l'any 2015 quan l'Associació Cultural s'Heura va començar a cuidar-se dels caparrots. Des d'aquest any fins a l'actualitat els caparrots, acompanyats sempre del so de les xeremies, flabiols i *tamborinos*, han sortit a totes les cercaviles d'inici de festes i cada dia de Sant Roc exceptuant el 2020 —l'any de la pandèmia de la COVID-19—, en què només sortiren el dia del pregó. Durant aquests anys hi ha hagut alguns canvis en el vestuari i quasi mai han sortit tots. De fet, els darrers anys s'ha hagut de prioritzar la conservació dels que estan en més mal estat perquè no es volia fer-los malbé.

I, amb això, ja hem arribat a l'actualitat. És una veritable joia poder afirmar que una petita guspira encesa des de l'espontaneïtat de la gent curiablanquera el 1981 s'hagi convertit en un tret distintiu per al poble. Per això, agraïm a totes les persones —des de la primera fins a la darrera— tots i cada un dels gestos i actes altruistes i gens pretensiosos per donar empenta i continuïtat a aquesta tradició cultural de les festes de Sant Roc.

Ara comença una nova etapa per als nostres caparrots, però sempre seguint el

llegat d'allò rebut i sent conscients que cal preservar el patrimoni —tant material com immaterial— que ens caracteritza com a poble i que ens fa ser qui som. Com proclama Joan Alcover a "La balanguera": «la soca més s'enfila com més endins pot arrelar», i això és el que pretenem i el que volem transmetre. Encetam, doncs, aquesta nova etapa, però amb la voluntat de mantenir la mateixa essència i tot el bagatge de què són portadors els nostres caparrots, que volem que sigui conegut per tots els curiablanquers, per tenir present el poble que fórem i que som a dia d'avui i per aspirar, sempre, a ser un s'Alqueria —una comunitat— amb grans ales i arrels fondes, ja que només es protegeix allò que s'estima i només s'estima allò que es coneix. Perquè, en definitiva, curiablanquers, una cosa hem de tenir ben clara:

JUNTS FEIM POBLE, JUNTS FEIM HISTÒRIA!

Sa Curia
s'Alqueria Blanca
Des de 2019
FEST
DS. 15 AGOST
A PARTIR DE LES 19.00 H
S'ALQUERIA BLANCA
PLAÇA DE S'ERA VELLA
21.00 h
ROMANDRE
23.00 h
CIRKO
00.30 h
KAAUBOS
02.30 h
ROGERS
04.30 h
PALLER
SERVEI DE MENJAR FOOD TRUCK
MALCRIADES - ES PORC NEGRE - EL PUESTO DE POLITA
Ho organitza:
EVENTMUSIC
XRP
ONLY CASH

Agraïments

Ajuntament de Santanyí

Brigada municipal, Semdesa i voluntaris de Protecció civil

Policía Local

Oficina d'atenció al ciutadà de ca ses Monges (Maria Obrador)

Bartomeu Villalonga, Rector de la Unitat Pastoral de Santanyí

Cor parroquial

Grup de balladores de ball mallorquí

Grup de xeremiers i caparrots

Banda de Música Municipal de Santanyí

Biel Mesquida

Salvador Bonet Marranxa i Simó Adrover

Jaume Rigo Sabater

Antoni Vallbona Garcia

Associació s'Heura

Club de pesca esportiva s'Alqueria Blanca

CE Alqueria

Associació Majors de s'Alqueria Blanca i Portopetro

Associació de Mestresses de casa s'Alqueria Blanca i Portopetro

Centre d'Estades diürnes de s'Alqueria Blanca

Bar Nut, bar Nou i Forn i pastisseria Ses Delícies

Grup de Joves de s'Alqueria

Grup de col·laboradors que fan feina de manera desinteressada per que les festes es puguin dur a terme.

MOLTES GRÀCIES A TOTS!

TELÈFONS D'INTERÈS

- Oficina de Turisme Cala d'Or 971 657 463
- Ajuntament de Santanyí 971 653 002
- Residus Medi Ambient 647 312 605
- Policia Local Cala d'Or 971 643 520
- Guàrdia Civil Santanyí 971 653 081
- Biblioteca Cala d'Or 971 648 487
- Piscina municipal Cala d'Or 673 008 715
- Oficina Correus Cala d'Or 971 659 464
- Centre de Salut Cala d'Or 971 658 003
- Taxis Cala d'Or 971 657 058
- Marina de Cala d'Or 971 657 070
- Col·legi Sta. Maria del Mar Cala d'Or 971 659 514
- Associació hotelera 971 659 350
- Farmàcia Cala d'Or 971 657 658
- Farmàcia Cala Ferrera 971 643 221
- Farmàcia Cala Egos 971 643 407
- Semdesa 971 648 580
- Neteja viària 971 648 484

AJUNTAMENT DE SANTANYÍ. Pressupost municipal any 2026

DESPESES

1 Despeses de personal	10.952.094,73
2 Despeses corrents en béns i serveis	13.460.704,51
3 Despeses financeres	5.800,00
4 Transferències corrents	3.259.733,90
Operacions corrents	27.678.333,14
6 Inversions reals	2.987.666,86
7 Transferències de capital	334.000,00
Operacions de capital	3.321.666,86
TOTAL	**31.000.000,00**

INGRESSOS

1 Impostos directes	11.340.386,47
2 Impostos indirectes	1.870.000,00
3 Taxes, preus públics i altres ingressos	8.958.151,89
4 Transferències corrents	5.321.665,76
5 Ingressos patrimonials	1.419.123,00
Operacions corrents	28.909.327,12
7 Transferències de capital	674.995,16
8 Actius financers	1.415.677,72
Operacions de capital	2.090.672,88
TOTAL	**31.000.000,00**

PADRÓ D'HABITANTS (31-12-2025)

S'Alqueria Blanca	1.019	Calonge	973
Cala d'Or	4.250	Es Cap des Moro	81
Cala Figuera	751	Es Llombards	610
Cala Llombards	404	Portopetro	818
Cala Santanyí	428	Santanyí	3.846

TOTAL 13.180

RESUM METEORÒLOGIC DE L'ANY 2025

Dades meteorològiques obtingudes per Gregori Suau a ca'n Jordi

Temp. mínima, dia 15 de gener	3,4º
Temp. màxima, dia 30 de juny	35,4º
Mínima higromètrica (humitat) dia 15 de juny:	38%
Màxima higromètrica (humitat) dia 25 de gener:	100%

Pluviometria per mesos	litres
Mes de gener	41,5
Mes de febrer	28
Mes de març	104,5
Mes d'abril	17
Mes de maig	71
Mes de juny	0
Mes de juliol	15,5
Mes d'agost	11,5
Mes de setembre	101
Mes d'octubre	92,5
Mes de novembre	33,5
Mes de desembre	81,5

Total 597,5 litres ploguts any 2025

Pobles lliures de violències sexuals

Consell de Mallorca

Ajuntament de Santanyí